

ŞEHR-İ RAMAZAN

ÖZLÜCE NURETTİN TOPÇU KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ RAMAZAN YAYINIDIR

AY VAKTİ / NAZAN BEKİROĞLU

İlk iftar sofrasında, Ramazan hilâline karşı, avizesinden kuşların su içmeye indiği bir havuzun başındayız.

"Hayır" diyor, "Vallahi hayır. Tam tersine bu bana çok anlamlı geliyor."

"Neden? Üstün nitelikli bir mananın bütün yıla eşit olarak pay edilmesinden, her ayın, her mevsimin dahası her coğrafyanın onun bereketinden eşit olarak istifade etmesinden mi?"

"O da var. Ama dahası da var. Ay zamanı dünya zamanının üzerinde ikinci bir halka gibi durur. Onda artık saat yok vakit vardır, zaman yok an vardır. O an da hiçbir cihetle dünyevî bir görüntüye ve koordinata bağlı değildir. Çünkü kökü bu dünyada olsa da bu dünyanın sınırlarını aşar."

"Ama yine de" diye ısrar ediyorum ben, "Meselâ Hazreti Peygamber'in doğum günü Nisan'ın şu günü ise ben bunu her sene aynı vakitte anmak istememeli miyim?"

"Neden?" diyor sakın sakın.

"Çünkü bilirim ki o doğduğu zaman güneş şu konumdadır, yıldızlar bu. Günün uzunluğu şu kadardır, geceninki bu kadar."

"Gelecek yıl aynı gün aynı saat telâkkisi" diye mırıldanıyor,

"Zamanı mekânsal bir mihenk noktasına, güneşin o anki konumuna sabitleme alışkanlığı mimetik bir şartlanmışlık.

Güneşin gölgesi şu açıyla şu çiçeklerin şu yağmurun üzerine vurduğu zaman; işte bu tamamıyla mimetik bir algı. Milâdi aylar zamanı bu dünyaya hapsediyor."

"Ama öyle değil mi?" diyorum.

"Değil, öyle değil" diyor. "Güneş sabittir oysa ay döner. Kamerî ayların da şemsî bir sabiteye bağlı kalmayıp sürekli dönüyor olması cennet zamanına, maveraî zamana, yani zamansızlığa dair bir alıştırma. Sabit zaman yok çünkü. Milâdi aylar eseri oldukları uygarlığın evreni kavrama nazarını temsil ederken kamerî aylar sabit olmayan bir nokta üzerinde katmerlenirler. Eğer zamanın koordinatlarını ille de bu dünyaya bağlamak istersek sınırlı ve tek katmanlı bir hesap çıkar bu işin sonunda. Güneş zamanı bu dünyanın zamanı oysa ay zamanı bu dünyadan olmayan zamanlara an'ın koridorlarıyla bağlı."

"Güneşin gölgesi şu açıyla şu çiçeklerin şu yağmurun üzerine vurduğu zaman?" diye tekrarlıyorum biraz evvel onun sarf ettiği sözleri soru vurgusunda.

"Bu ancak bir yâd-ı cemil olabilir" diyor, "Güzel bir hatırlama.

Güneş takviminde an'ın üzerinden geçilebilir sadece. Oysa aslolan, an'ı bulup onun içine girmektir. Bu da ancak dünyaya sabit olmayan bir zaman halkasında gerçekleşebilir.

O sırada çaylarımız geliyor. Üzerine sonsuz bir huzur duygusu sinmiş bakışlarını hilâle çevirirken gülümsüyor ve ekliyor. "Ay" diyor "Adı üzerinde ayları saymak için, güneş ise günleri."

BİR AYET

Allah ve resulüne itaat edin, birbirinize düşmeyin, sonra zayıflarsınız ve zaferi elden kaçırsınız. Sabredin, kuşkusuz Allah sabredenlerle beraberdir.

Enfal / 46. Ayet

BİR HADİS

"Güçlü kimse, insanları güçte yenen değil, bilakis öfke anında kendisine hâkim olandır.

(Müslim, Birr, 107)

MESCİD-İ AKSA

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Bir çocuk gibiydi ve ağlıyordu
Varıp eşiğine alnımı koydum
Sanki bir yer altı nehr çağlıyordu

Gözlerim yollarda bekler dururum
Nerde kardeşlerim diyordu bir ses
İlk Kiblesi benim ulu Nebi'nin
Unuttu mu bunu acaba herkes

Burak dolanırdı yörelerimde
Mi'race yol veren hız üssü idim
Bellidir kutsallığım şehir isimden
Her yana nur saçan bir kürsü idim

Hani o günler ki binlerce mü'min
Tek yürek halinde bana koşardı
Hemşehrim nebi'ler yüzü hürmetine
Cevaba erişen dualar vardı

Şimdi kimsecikler varmaz yanıma
Mü'minde yoksunum tek ve tenhayım
Rüzgarlar silemez göz yaşlarımı
Çöllerde kayıp bir yetim vâhayım

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Götür müslümana selam diyordu
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslâm diyordu

Mehmet Akif İnan

21 MART PERŞEMBE
İMSAK VAKTİ :05.34
AKŞAM/İFTAR VAKTİ: 19.24